

Arrest

nr. 158 893 van 17 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A.L. BROCORENS, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Hazara te zijn van etnische origine en afkomstig te zijn uit Kunda /Khunakmar in het district Maydan Shar van de provincie Maidan Wardak.

U verklaart dat u problemen kende met de lokale taliban te Wardak omdat u en een collega een vrouw in boerka hadden geschoffeerd in jullie klerenwinkel. Hierdoor besloot u in maart 2011 Afghanistan te verlaten. U kwam in België terecht en diende hier op 16 mei 2011 een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Dit verzoek werd op 8 oktober 2013 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) afgesloten met een beslissing tot weigering van de

vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde herkomst uit de provincie Wardak. U diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV).

Op 2 juli 2014 diende u een tweede asielaanvraag in bij de DVZ. In het kader van deze asielaanvraag volhardt u in het asielaanvraag en de asielmotieven die eerder geen aanleiding gaven tot het toekennen van een beschermingsstatus. Ter staving van deze asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw paspoort, afgegeven door de Afghaanse ambassade in Brussel op 25.02.2014; een verklaring van de dorpsoudsten waarin uw problemen met de taliban en uw herkomst uit Maidan Wardak bevestigd worden; een brief van uw advocaat waarin gesteld wordt dat u behoort tot de categorie van mannen "of fighting age" en daarom het risico loopt door de taliban te worden gerekruteerd, dat de veiligheidssituatie zowel in Wardak, Kabul als Afghanistan in het algemeen slecht is, dat u bij terugkeer in Afghanistan een IDP zou zijn, dat een intern vluchtalternatief niet van toepassing is op u en dat een eventuele terugwijzing van u naar Afghanistan een schending zou inhouden van artikels 2 en 3 E.V.R.M; een brief van het "centre des indépendants" gericht aan Mazari SPRL; een contract tussen u en Mazari SPRL; een ontvangstbevestiging van uw Dimona-aangifte en een enveloppe. Op 11 december 2014 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde herkomst uit de provincie Wardak en de problemen die u in deze regio ondervonden zou hebben.

U diende beroep in tegen deze beslissing. Ter terechtzitting voor de RVV voerde u aan dat uw vrees voor vervolging wel degelijk gegrond is vanwege uw etnische origine als sjiitisch Hazara sinds de opmars van de gewapende groepering Islamitische Staat (IS). Verder verklaarde u dat u risico loopt op ernstige schade en discriminatie vanwege de soennitische meerderheid.

Op 6 mei 2015 vernietigde de RVV de op 5 december 2014 door het CGVS genomen weigeringsbeslissing gezien het administratief dossier geen informatie bevatte over de huidige stand van het conflict en de opmars van IS in Afghanistan waardoor de Raad het onmogelijk achtte om zich een actueel en correct beeld te vormen aangaande de situatie in Afghanistan. Tijdens uw gehoor op 30 juli 2015 legde uw advocaat vijf persartikels neer betreffende de situatie in Afghanistan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er ook in het kader van uw tweede asielaanvraag niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a of b van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

In het kader van uw eerste asielverzoek kwam de Commissaris-generaal reeds tot de conclusie dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen dat u in Kunda/Khunakmar van het district Maidan Shahr in de provincie Maidan Wardak geboren bent en dat u daar tot aan uw vertrek uit Afghanistan gewoond hebt. Dit omdat uit het dossier van uw tante (O.V. 6.331.845) en uw neef (O.V. 4.881.381) bleek dat uw familie en u het overgrote deel van uw leven in Kaboel woonachtig waren, dat uw grootouders in Kaboel een fruitwinkel gehad hebben, dat uw vader Z. er samen met uw tante en oom S. is opgegroeid en dat uw vader er samen met uw oom als kleermaker heeft gewerkt. Toen u werd geconfronteerd met dit alles, legde u bevreemdende en ronduit tegenstrijdige verklaringen af. Zo hield u aanvankelijk vast aan uw eerdere verklaringen dat u uw hele leven in Kunda/Khunakmar had gewoond. Nadien stelde u echter dat u misschien wel enige tijd in Kaboel hebt gewoond, maar dat u zich dit niet herinnerde.

In het kader van uw huidige asielverzoek werd u opnieuw geconfronteerd met de verklaringen van uw tante en neef en met de verklaringen die u zelf al tijdens uw eerste asielprocedure had afgelegd. Hoewel u uitgebreid de kans werd geboden om de waarheid te vertellen, moet worden vastgesteld dat u de verwarring en twijfel met betrekking tot uw werkelijke herkomst en verschillende verblijfplaatsen die al in het kader van uw eerste asielverzoek werd vastgesteld integendeel enkel hebt vergroot met de verklaringen die u in uw huidige asielverzoek hebt afgelegd.

Zo stelde u aan het begin van uw interview dat u in Kunda in Maidan Shahr bent geboren, dat u daar uw hele leven tot aan uw vertrek hebt gewoond en dat u voor zover u weet nergens anders hebt gewoond in Afghanistan (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 5). Gevraagd of u ooit in Kaboel hebt gewoond stelt u dat dit niet het geval is en dat u Kaboel pas de eerste keer zag toen u hier in België naar de televisie keek (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 8). Over de verklaringen van uw tante, waarnaar u in eerste instantie zelf spontaan verwijst (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 6), stelde u aanvankelijk dat u uw tante over haar verklaringen aan het CGVS zou hebben geconfronteerd en dat zij aan u zou hebben verteld dat zij tijdens haar interview niet verklaard zou hebben dat u in Kaboel hebt gewoond (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 6). Ook stelde u dat zij niet bedoelde dat zij zelf in Kaboel zou hebben gewoond, maar dat ze daar zaken ging doen en dat uw vader daar haar ooit zou hebben vergezeld (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 6). U

voegde daar verder aan toe dat de verklaringen van uw tante niet echt zijn en dat u het wel zou verklaren als u in Kaboel zou hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 7). Nochtans voegde u daar meteen de volledig ongeloofwaardige en uiterst bevreemdende verklaring aan toe dat u misschien in Kaboel hebt geleefd, maar dat u zich dit niet herinnert (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 7). Verder in het interview verklaarde u echter dat u met uw vader contact had opgenomen na uw eerste asielprocedure om hem met de verklaringen van uw tante te confronteren (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 12). Hij zou u verteld hebben dat u inderdaad in Kaboel hebt gewoond, maar dat u te jong bent om u zich dat te herinneren. Dit staat natuurlijk haaks op uw eerdere verklaringen dat u voor zover u weet nooit elders dan Kunda hebt gewoond in Afghanistan en dat de verklaringen van uw tante onwaar zijn. Aangezien uw vader de verklaringen van uw tante zou hebben bevestigd, is het vreemd dat u dit niet onmiddellijk aangeeft tijdens het interview maar integendeel blijft vasthouden aan uw verklaringen dat u voor zover u weet nooit in Kaboel hebt gewoond.

Hoewel u in het kader van uw huidige asielaanvraag onrechtstreeks toegeeft in Kaboel te hebben gewoond door naar het gesprek met uw vader hierover te verwijzen, nadat u dit eerst ontkende, geeft u echter nog steeds geen zicht op wanneer en hoe lang u daar precies hebt gewoond. Zo zou u zich hierover niets herinneren en zou uw vader u tijdens het bewuste gesprek met u over uw verblijf in Kaboel niet gezegd hebben hoe lang u dan precies in Kaboel hebt gewoond. Bovendien zou hij hieraan toegevoegd hebben dat u uw verblijf in Kaboel diende te negeren, net zoals hij dat deed (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 13).

Ten slotte wordt opgemerkt dat u doorheen de verschillende interviews in het kader van uw twee asielaanvragen ook tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over uw geboorteplaats. Zo stelde u tijdens uw meest recente interview in het kader van uw huidige asielaanvraag dat u honderd procent zeker in Kunda bent geboren (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 11), maar verklaarde u eerder al in het kader van uw eerste asielprocedure dat u misschien in Kaboel bent geboren en dat u daar misschien gewoond hebt tot u zes of zeven jaar oud bent (zie gehoorverslag CGVS dd. 26.09.2013, p. 5). Hiermee geconfronteerd tijdens uw huidige aanvraag ontkent u dit ooit te hebben verklaard (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 11).

In het licht van het bovenstaande kan niet anders dan geconcludeerd worden dat u niet bereid bent de Belgische asielinstanties een duidelijk zicht te bieden op uw werkelijke herkomst en de verschillende verblijfplaatsen die u tot aan uw vertrek uit Afghanistan hebt gehad. Tijdens uw huidige asielaanvraag werd u net als tijdens uw eerste asielaanvraag nochtans uitdrukkelijk gewezen op uw plicht om actief aan uw asielprocedure mee te werken en de waarheid te vertellen. Ook werd u verteld dat een verblijf in een andere locatie binnen of buiten Afghanistan niet noodzakelijkerwijs een negatieve beslissing zou inhouden, maar dat u hierover wel diende open kaart te spelen (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 2, p.6). Ondanks deze confrontatie deed u dit echter niet en bleef u daarentegen tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw herkomst en verblijfplaatsen afleggen (cfr. supra).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u ook in het kader van uw tweede asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Maidan Shahr in de provincie Maidan Wardak en dat u daar uw hele leven tot aan uw vertrek zou hebben gewoond. Daarom kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen op deze plaatsen hebben voorgedaan en is dus ook uw asielrelaas ongeloofwaardig.

In verband met de vervolging die u in Afghanistan zou vrezen omdat u daar als afvallige en bekeerling zou worden aanzien wordt opgemerkt voor zover er in uw gemeenschap in uw land van herkomst de valse perceptie zou bestaan dat u bekeerd bent tot het christendom, dit niet inhoudt dat u het risico loopt omwille hiervan daadwerkelijk te worden vervolgd. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat iemand die daadwerkelijk bekeerd is, aan vervolging kan ontsnappen louter door zijn bekering te herroepen, mocht hij dit willen. Aangezien u niet daadwerkelijk bekeerd bent, volstaat met andere woorden een bevestiging dat u nog steeds moslim bent om aan vervolging te ontkomen, mocht u ooit effectief beschuldigd worden van apostasie. Voorts is het treffend dat u, om het gevaar op uw eigen leven te demonstreren, verwijst naar de arrestatie en mishandeling van een andere teruggestuurde Afghaan, maar niet weet wat zijn naam is (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 17). U stelt dat verschillende teruggekeerde Afghanen van bekering werden beschuldigd in Afghanistan, maar u kunt echter geen specifieke voorbeelden geven en u stelt niemand in een dergelijke situatie te kennen (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 17).

In verband met uw angst voor gedwongen rekrutering die door uw advocaat wordt opgeworpen, wordt opgemerkt dat u daar zelf nergens naar verwijst. U verwijst enkel terug naar uw problemen met de taliban die u al in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt opgeworpen en die ongeloofwaardig zijn en naar mogelijke problemen met de taliban in verband met apostasie (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 5 en 17). Tot twee maal toe werd u gevraagd of u al uw problemen en asielmotieven hebt

opgegeven, maar nergens vermeldde u dat u vreesde door de taliban gedwongen zou worden gerekruteerd (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 5 en 18).

Wat betreft uw verklaring voor de RvV dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst vervolging door de groepering IS en discriminatie door de Afghaanse overheid en de soennietische meerderheid vreest gezien uw etnische origine als hazara en uw sjiïetische geloofsovertuiging dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw gehoor voor het CGVS op 30 juli 2015 een persoonlijke vrees omwille van deze elementen allerm minst aannemelijk maakte. Uw louter algemene verwijzing naar uw etnische origine als hazara is op zich onvoldoende om beschouwd te worden als een persoonlijke vervolging. U brengt geen concrete elementen of gebeurtenissen aan waaruit zou blijken dat u omwille van uw etnische achtergrond of religieuze overtuiging daadwerkelijk geviséerd en/of vervolgd zou worden in Afghanistan (cgvs 30.07.2015, p.3-4). Wat betreft de vijf persartikelen die uw advocate neerlegde aangaande de situatie van Hazara in Afghanistan, en meer bepaald de ontvoeringen van Hazara tijdens de eerste helft van 2015, dient te worden opgemerkt dat uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat hoewel bij deze incidenten de slachtoffers steeds Hazara waren, de vermoedelijke oorzaak voor elk van deze incidenten telkens bij een lokaal dispuut lag. Een bij het administratief dossier gevoegde bron van latere datum stelt dat deze ontvoeringen overwegend uitgevoerd werden om losgeld te bekomen, als drukkmiddel voor een gevangenenruil of omdat de slachtoffers ervan verdacht werden leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten te zijn. Tot het bestaan van een systematische vervolging van burgers van een bepaalde etnie welke ertoe zou leiden tot een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van alle personen van hazara-origine kan op basis van deze en de door u voorgelegde info niet worden geconcludeerd.

Hoe dan ook dient opgemerkt te worden dat negen van de tien gerapporteerde ontvoeringen waarvan hoofdzakelijk burgers van hazara-origine het slachtoffer waren plaats hadden in de provincies Ghazni, Balkh, Sari Pul, Faryab, Uruzgan, and Ghor. Gezien de vaststelling dat u de Belgische asielinstanties geen zicht geeft of uw werkelijke regio van herkomst en uw verblijfplaats(en) in Afghanistan in de jaren voorafgaand aan uw vertrek naar België maakt u het het CGVS bijgevolg onmogelijk een inschatting te maken van uw werkelijke vrees voor persoonlijke vervolging of reëel risico op ernstige schade.

De andere door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze de in het kader van uw eerste asielaanvraag gemaakte vaststellingen kunnen wijzigen. In verband met het door u neergelegde paspoort wordt opgemerkt dat het via betaling werd bekomen via de Afghaanse ambassade in Brussel. Er dient benadrukt te worden dat uw Afghaanse nationaliteit in de beslissing in het kader van uw eerste asielverzoek, noch in de huidige beslissing naar aanleiding van uw huidige aanvraag in twijfel werd getrokken maar dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen inzake de woonplaatsen die u uw ganse leven heeft gehad. Bijgevolg heeft uw paspoort geen enkele invloed op de beoordeling van uw beweringen. In verband met de verklaring van de dorpsoudsten wordt gesteld dat dergelijke documenten enkel bewijswaarde hebben wanneer zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf volstaan zij niet om de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Bovendien wordt gesteld dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. In verband met de brief van het "centre des indépendants" gericht aan Mazari SPRL, het contract tussen u en Mazari SPRL en de ontvangstbevestiging van uw Dimona-aangifte wordt gesteld dat deze documenten geen verband houden met uw asielmotieven, maar met uw werksituatie hier in België en dat zij bijgevolg niet kunnen dienen om geloofwaardigheid te verlenen aan uw asielmotieven. De voorgelegde envelop bewijst dan weer enkel dat u vanuit Kaboel een brief bereikte.

Bijgevolg maakt u ook in het kader van uw tweede asielaanvraag niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en feitelijke herkomst uit Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van de "materiële motiveringsverplichting" en van de "zorgvuldigheidsverplichting".

Waar verweerder verwijst naar de eertijds genomen weigeringsbeslissingen en naar zijn tegenstrijdige verklaringen in het kader van zijn eerste asielaanvraag, meent verzoeker dat verweerder met een grote vooringenomenheid zijn huidige asielaanvraag heeft beoordeeld. Verzoeker volhardt in zijn relaas met betrekking tot zijn afkomst en zijn onwetendheid over een verblijf in Kabul. Verzoeker stelt dat als hij enige onduidelijkheid heeft doen ontstaan met betrekking tot zijn verblijf in Kabul, dit te wijten is aan het feit dat hij zich zelf niets kan herinneren van zijn verblijf aldaar. Hij was nog zeer jong toen hij met zijn vader en zijn tante naar Kabul vertrok en het verblijf in die stad was slechts tijdelijk. Aangezien hij er totaal geen herinneringen aan heeft, kan hij geen duidelijke uiteenzetting geven over zijn verblijf aldaar. Omdat hij dacht dat dit korte verblijf geen belang had en hij er geen verdere informatie over had, verklaarde hij bij het begin van het eerste gehoor in het kader van onderhavige, tweede asielaanvraag dat hij niet in Kabul heeft geleefd.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij momenteel niemand kent in Kabul. Hij meent dat hij zijn buurt en omgeving wel zeer goed kan beschrijven en al de vragen omtrent zijn regio van herkomst gedetailleerd kan beantwoorden. Hij wijst erop dat zijn tante ook heeft verklaard dat haar familie afkomstig is van Kunda, Maidan Shahr.

Verder begrijpt verzoeker niet dat wanneer zijn verklaringen niet volledig stroken met de verklaring van zijn neef en tante, zijn verklaringen automatisch worden afgedaan als onwaar. Hij heeft nadien zijn verklaringen bijgesteld. Volgens hem worden er geen afdoende redenen gegeven waarom de verklaringen van zijn tante als geloofwaardiger worden beschouwd dan zijn nieuwe verklaringen. Hij stelt dat zijn tante ook bereid was verduidelijking te scheppen bij het commissariaat-generaal, doch verweerder won hieromtrent nooit enige inlichtingen in.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat hij geen vervolging dient te vrezen door te stelling dat hij nog moslim is, meent verzoeker dat dit in strijd is met informatie uit verschillende publicaties en rapporten. Hij verwijst naar het "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2014 en naar de UNHCR *Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan* van 6 augustus 2013. Aangezien verzoeker Afghanistan is ontvlucht vanwege problemen met de taliban, lijkt het risico op problemen volgens hem nog groter vanwege de vermeende bekering.

Voorts meent verzoeker dat alle documenten die hij neerlegde, *"allemaal samen een ontzettende bewijskracht hebben"* en dat het onredelijk is van verweerder hiermee geen rekening te houden. De redenering in de bestreden beslissing over valse, Afghaanse documenten houdt volgens verzoeker in dat aan geen enkel Afghaans document enige bewijswaarde kan worden gehecht.

Vervolgens verwijst verzoeker naar een reeks rapporten, waaruit hij afleidt dat de veiligheidssituatie in de provincie Maidan Wardak uiterst slecht is. Hij wijst erop dat de algehele veiligheidssituatie in Afghanistan in 2014 sterk is verslechterd en dat de Afghaanse autoriteiten niet de nodige bescherming kunnen bieden aan hun burgers. Tevens voert verzoeker aan dat er in zijn hoofd geen sprake kan zijn van een intern vestigingsalternatief in Kabul omdat hij er slechts tijdelijk verbleef en er geen netwerk (meer) heeft, hetgeen nochtans belangrijk is volgens hem. Bovendien wijst hij op de heikele veiligheidssituatie in Kabul. Tevens vreest hij als intern ontheemd persoon in onmenswaardige omstandigheden terecht te komen.

Voorts voert verzoeker aan dat hij als sjiiitische Hazara eender waar in Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige schade. Uit het voormelde Nederlandse Algemeen Ambtsbericht, een rapport van het US State Department en richtlijnen van UNHCR blijkt volgens hem dat de sjiiitische Afghanen de grootste minderheidsgroepering vormen in Afghanistan en dat de Hazara's gediscrimineerd worden door de soennitische meerderheid en te maken hebben met geweld van opstandelingen in sommige regio's. Daarnaast verklaart verzoeker te vrezen te hebben van de nomadische (Pashtun) Kuchi-bevolkingsgroep. Hij stelt dat het conflict tussen de Hazara's en de Kuchi wordt bevestigd in voormeld Nederlands Algemeen Ambtsbericht. Door de dreiging van Islamitische Staat (IS) in het Midden-Oosten verkeren Hazara's volgens verzoeker weer in een precare veiligheidssituatie, hetgeen wordt gestaafd *"door verschillende berichten in de media"*. Het al dan niet afkomstig zijn uit Maidan Wardak heeft volgens hem geen invloed op het risico dat hij loopt naar aanleiding van het behoren tot de minderheidsgroep van sjiiitische Hazara's en de algemene verslechterde situatie voor deze minderheidsgroep.

Tot slot verwijst verzoeker naar 's Raads arrest nummer 144 922 van 8 mei 2015 in huidig dossier en voert hij aan dat de bestreden beslissing amper nieuwe informatie aanhaalt. *"De beslissing betreft zo goed als een copy-paste beslissing van de vorige."* Het louter reageren op artikelen die door zijn raadsman werden voorgelegd op de Raad zonder verder enig onderzoek te verrichten, is volgens verzoeker strijdig met de op verweerder rustende onderzoeksplicht.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift vier rapporten (stukken 3-6).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil

(wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Vooreerst dient erop gewezen dat in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag door verweerder bij zijn beslissing van 8 oktober 2013 werd besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker tekende tegen geen beroep aan, zodat deze beslissing definitief is geworden. In deze beslissing werd reeds vastgesteld dat verzoeker zijn recente verblijfplaatsen in Afghanistan voor zijn vertrek naar België niet aannemelijk wist te maken.

In het kader van zijn onderhavige, tweede asielaanvraag volhardt verzoeker in zijn verklaringen. Dienaangaande werd in 's Raads arrest nummer 144 922 van 6 mei 2015, dat kracht van gewijsde heeft, het volgende gesteld: "[...]de vaststelling dat door de gebrekkige medewerking van verzoekende partij, zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse verkeren over waar verzoekende partij voor haar aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij haar werkelijke streek van herkomst verliet [...]" Hieruit blijkt dat door de Raad reeds werd vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerd recent verblijfplaatsen voor zijn vertrek uit Afghanistan niet aannemelijk weet te maken. Waar verzoeker alsnog tracht door middel van onderhavig verzoekschrift zijn recente verblijfplaatsen aannemelijk te maken, dient opgemerkt dat verzoeker niet mits onderhavig verzoekschrift rechtsmiddelen kan aanwenden tegen de vaststellingen in voormeld arrest van 6 mei 2015.

In zoverre verzoeker verwijst naar zijn verklaringen tijdens zijn gehoor op 30 juli 2015 op het CGVS, dient vastgesteld dat hij niet verder komt dan het herhalen van zijn reeds afgelegde verklaringen dat hij geen herinnering heeft van zijn verblijf in Kabul en er daardoor geen duidelijke uiteenzetting over kan geven. Het herhalen van reeds afgelegde verklaringen is echter geen dienstig verweer. Waar hij aanvoert dat de verklaringen van zijn tante als meer geloofwaardig zouden worden beschouwd dan de zijne, kan niet worden ingezien waarover verzoeker het heeft, aangezien in de bestreden beslissing geen uitspraak wordt gedaan over de geloofwaardigheid van de verklaringen van zijn tante, doch enkel deze verklaringen worden gekaderd in verzoekers asielrelaas.

Wat betreft zijn vrees om als een bekeerling te worden aanzien, dient erop gewezen dat de informatie waarnaar verzoeker verwijst, betrekking heeft op personen die effectief bekeerd zijn naar een ander geloof dan de islam, waarvan *in casu* echter geen sprake is. Alleszins blijkt uit deze informatie geenszins dat het niet mogelijk is om aan vervolging te ontsnappen door te bevestigen dat men nog steeds moslim is.

Aangaande verzoekers vrees voor vervolging omwille van het feit dat hij een sjiiitische Hazara is en aangaande de aanwezigheid van Islamitische Staat in Afghanistan, komt verzoeker niet verder dan het verwijzen naar algemene informatie (verzoekschrift, stukken 3-6) die geen betrekking heeft op zijn persoon, terwijl hij zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken. Verzoeker voert geen enkel concreet element of een concrete gebeurtenis aan waaruit zou kunnen blijken dat hij persoonlijk vervolging dient te vrezen omwille van zijn sjiiitische Hazara-origine en de aanwezigheid van Islamitische Staat in Afghanistan. Daarenboven dient erop gewezen dat uit de COI Focus "*Afghanistan. Islamitische Staat in Afghanistan*" van 10 juli 2015 (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) kan worden afgeleid dat er behalve de groepering "IS in Khorasan" niet met zekerheid gezegd kan worden dat IS in Afghanistan vaste voet aan de grond heeft. Integendeel, vele waarnemingen van IS in Afghanistan moeten met de nodige omzichtigheid worden benaderd en blijken na verificatie vaak ongegrond. Bovendien zijn de acties van IS in Afghanistan tot nu toe in hoofdzaak gericht tegen de taliban. In de provincie Nangarhar is een algemene opstand gaande tegen de taliban. Sinds midden mei 2015 braken er verschillende malen hevige en dodelijke gevechten uit tussen strijders van de taliban en IS. Deze gevechten zijn geconcentreerd in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar, die grenzen aan Pakistan. Hoger kwam evenwel vast te staan dat verzoeker zijn recente verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar België niet aannemelijk wist te maken. Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift plots aanvoert tevens de Kuchi-bevolkingsgroep te vrezen, dient erop gewezen dat het feit dat verzoeker deze vrees pas voor het eerst aanvoert in het kader van zijn beroep tijdens zijn tweede asielaanvraag, terwijl uit de door hem bijgebrachte informatie blijkt dat er reeds langer sprake is van problemen tussen de Hazara's en de Kuchi, doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van

deze vrees. Daarenboven verwijst verzoeker enkel naar algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, terwijl hij zijn aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken, hetgeen verzoeker geenszins tracht te doen.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de volgende pertinente motivering in de bestreden beslissing: *"In verband met uw angst voor gedwongen rekrutering die door uw advocaat wordt opgeworpen, wordt opgemerkt dat u daar zelf nergens naar verwijst. U verwijst enkel terug naar uw problemen met de taliban die u al in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt opgeworpen en die ongeloofwaardig zijn en naar mogelijke problemen met de taliban in verband met apostasie (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 5 en 17). Tot twee maal toe werd u gevraagd of u al uw problemen en asielmotieven hebt opgegeven, maar nergens vermeldde u dat u vreesde door de taliban gedwongen zou worden gerekruteerd (zie gehoorverslag CGVS dd. 05.09.2014, p. 5 en 18)."* Deze motivering wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn recente afkomst uit zijn beweerde regio van afkomst niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER